

Komunikacja interpersonalna w pielęgniarstwie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikacja interpersonalna w pielęgniarstwie
Kod przedmiotu	12.2-WL-PIELD-KIP
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Pielęgniarstwo
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra pielęgniarstwa
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Joanna Dec-Pietrowska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest opanowanie przez studentów wiedzy na temat komunikacji, jej rodzajów i sposobów komunikowania się oraz uświadomienie własnych kompetencji i umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej. Poznanie skutecznych narzędzi i metod komunikacji interpersonalnej, barier i ograniczeń komunikacyjnych. Studenci kształtować będą również umiejętności komunikacyjne i prowadzenie skutecznej komunikacji zarówno z pacjentem, jego rodziną oraz zespołem współpracowników.

Wymagania wstępne

Otwartość i gotowość do kształcenia się z zakresu umiejętności i technik komunikacji interpersonalnej

Zakres tematyczny

Wykłady i ćwiczenia:

1. Modele i definicja komunikacji interpersonalnej.
2. Zasady i przebieg procesu komunikowania się.
3. Schemat i elementy procesu komunikacji.
4. Techniki komunikacyjne.
5. Aktywne słuchanie.
6. Elementy JA w komunikacji.
7. Komunikacja werbalna i niewerbalna.
8. Asertywność w procesie komunikacji.
9. Nawiązywanie kontaktu i budowanie partnerskiej relacji z pacjentem.
10. Bariery komunikacyjne.
11. Ćwiczenia praktyczne.

Metody kształcenia

Wykład: metoda podająca (prezentacja multimedialna).

Ćwiczenia: metoda warsztatowa, metoda sytuacyjna, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja, studium przypadku, gry symulacyjne, gry dydaktyczne, praca z podręcznikiem, metoda projektów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem	D.W13.	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - przygotowanie projektu - test egzaminacyjny z progami punktowymi	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rozumie rolę rodziny w procesie leczenia	• D.W14.	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	• Wykład • Ćwiczenia
uwzględnia w procesie postępowania terapeutycznego subiektywne potrzeby i oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno-kulturowych	• D.U07.	• dyskusja • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • przygotowanie projektu	• Ćwiczenia
komunikuje się ze współpracownikami zespołu, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia	• D.U11.	• dyskusja • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • przygotowanie projektu	• Ćwiczenia
buduje atmosferę zaufania podczas całego procesu leczenia;	• D.U08.	• dyskusja • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
przeprowadza rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawia z pacjentem o jego sytuacji życiowej	• D.U09.	• dyskusja • konspekt • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia
przeprowadza rozmowę z pacjentem w stanie terminalnym z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawia z pacjentem o jego sytuacji życiowej	• D.U10.	• konspekt • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład: zaliczenie przeprowadzone w formie pisemnej - kolokwium sprawdzające wiedzę – ocena pozytywna powyżej 60% punktów możliwych do zdobycia.

Ćwiczenia: warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: aktywność studenta podczas zajęć w formie warsztatów, odpowiedź ustna, praca własna i w grupie, indywidualnie przygotowanych zadań i pracy zaliczeniowej. W przypadku nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

94-100% = 5,0, 85-93% = 4,5, 76-84% = 4,0, 68-75% = 3,5, 60-67% = 3,0, 0-59% = 2,0.

Regulacje dotyczące warunków zaliczenia odpowiadają warunkom zaliczania bezpośredniego, z zastrzeżeniem możliwości wprowadzenia zmian w przypadku konieczności przejścia na zaliczanie zdalne w czasie regulaminowym, przed rozpoczęciem sesji.

Pozostałe nie wymienione regulacje określa Regulamin Studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim <https://www.uz.zgora.pl/index.php?regulamin-studiow>

Literatura podstawowa

1. Doroszewski J. Kulus M. Markowski A. (red.) Porozumienie z pacjentem. Relacje i komunikacja. Warszawa 2014
2. Ford M. J. Myerscough Ph. R. Jak rozmawiać z pacjentem, Gdańsk 2001
3. Goban-Klas T. (red.) Komunikowanie w ochronie zdrowia – interpersonalne, organizacyjne i medialne, Warszawa 2014
4. Jamrożek B.Sobczak J. Komunikacja interpersonalna, Poznań 2000
5. Knapp M. L. Hall J. A. Komunikacja niewerbalna w interakcjach międzyludzkich, Wrocław 2008
6. Makara-Studzińska M. Komunikacja z pacjentem, Lublin 2012
7. McKay M. Davis M. Fanning P. Sztuka skutecznego porozumiewania się, Sopot 2017
8. Stewart J. Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Warszawa 2009

Literatura uzupełniająca

1. Alberti R.Emmons M. Asertywność: sięgaj po co chcesz nie raniąc innych, Gdańsk 2007
2. Barański J. Steciwko A. Relacja lekarz – pacjent. Zrozumienie i współpraca, Warszawa 2013

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Iwona Bonikowska (ostatnia modyfikacja: 28-09-2020 16:55)